

Kenya

Tekst: Corstiaan Breugem

Tussen 25-27 maart 2018 was het "6th Pan African Cleft Lip and Palate Scientific Congress" in Nairobi waar ik voor uitgenodigd was. Tijdens dit congres heb ik de secretaris, Meshach Ong'uti uitgebreid gesproken. Dr. Ong'uti is ook de oprichter en CEO van de lokale stichting 'Help a Child Face Tomorrow'.

(*foto van de website van Help a Child Face Tomorrow)

<http://www.hcftafrica.org/>.

Providing free surgeries for cleft lips and palates, severe burn contractures and other surgical condition, to help bring a smile to the poor in society.

Op dit congres is veel gesproken over de veranderde "nood" voor ondersteuning van patiënten die een schisis hebben in Afrika. Veel westerse ondersteuning organisaties "komen en gaan" nog te veel. De lokale chirurgen hebben meer aan structurele ondersteuning waarbij onderwijs van alternatieve methoden cruciaal is. Vooral secundaire schisis chirurgie, bijvoorbeeld spraak verbeterende ingrepen maar ook meer inzicht van de levatorspier tijdens primaire chirurgie. De noodzaak om structureel met een of meerdere centrum in westerse landen samen te werken werd benadrukt.

Dr. Ong'uti maakte op mij indruk door zijn enthousiasme en gaf aan graag samen te willen werken en wij hadden afgesproken om een "verkennende" missie te gaan ondernemen om een mogelijke samenwerking kritisch te gaan bekijken.

Februari 2019

Na een nachtvlucht worden we om 9 februari om 06:45 in Nairobi opgewacht door dr. Ong'uti, kaakchirurg. We worden naar ons hotel gebracht, hebben even kunnen douchen, en zijn toen rond 10:00 naar het ziekenhuis (Nairobi General Hospital) gegaan.

Tijdens deze verkennende missie wilden we kijken naar perspectieven om in Nairobi General Hospital en/of in Muranga County Hospital samen te gaan werken. In Nairobi General Hospital waren al meerdere kinderen gereed om geopereerd te worden aan een lip of palatum schisis. Helaas waren er ook kindjes met een hart defect en midlijn schisis met een klein neusopening die we niet hebben geopereerd. De zaterdag en zondag hebben we 13 patiënten met schisis geopereerd. Op zondag hebben we met dr. Joseph Wanjeri, plastisch chirurg, samen gewerkt.

Links dr. Ong'uti, in Nairobi General

Maandagochtend hebben we visite gelopen, het ziekenhuis verder bekeken en gesprekken gevoerd met coördinatoren/superintendent van het ziekenhuis om toekomstige samenwerking te bespreken. Het was duidelijk dat Nairobi General Hospital hun infrastructuur beschikbaar wil stellen voor toekomstige missies en bezoeken. Daarna zijn we doorgereden naar Muranga (100 kilometer). Ook daar hebben we gesproken met de superintendent van het ziekenhuis. Vanuit Nairobi was er een "outreach" programma en was er ook een team voor algemene chirurgie. Hierdoor waren wij, het team van dr. Ong'uti en het chirurgie team dr. Tenega aanwezig. Van dinsdag tot en met donderdag hebben we met drie teams volle dagen gewerkt, op vrijdag alleen op twee operatietafels (lokaal en algehele anesthesie). In totaal zijn 65 patiënten geopereerd in Muranga. Veel met schisis, maar ook keloïd, brandwonden, grote lipomen en door de algemeen chirurg ook liesbreuk en schildklier chirurgie (10x).

Keloïd voor en na de ingreep

Dr. Ong'uti heeft als streven de patiënten met een keloïd in Nairobi terug te zien om daar op radiotherapie of bleomycine/5FU in te spuiten. Zijn dochter is coördinator van de door hem opgerichte stichting "Help a Child Face tomorrow" en is verantwoordelijk voor het oproepen van deze patiënten in Nairobi. Op de laatste avond voor de terugvlucht hebben we nog positieve gesprekken met Hon. Sabina Chege van het ministerie van gezondheid gehad. Zij zou graag willen dat we vanuit Nederland ook met een universiteit betrokken raken bij de opleiding.

Training on the job at the OR

Kansen voor de toekomst?

Het is duidelijk dat primaire schisis chirurgie prima door collega Ong'uti kan worden gedaan, maar dat er verbetering mogelijk is qua primaire levator veli chirurgie, secundaire spraak chirurgie en fistel chirurgie. Daarnaast bestaat de behoefte om andere collega's in Kenia verder op te leiden want veel hebben onvoldoende opleiding gehad. Daarvoor kan een centrum in Nairobi worden opgericht.

In dit initiatief was mevr. Chege geïnteresseerd. Daar kan ook verder informatie en leiding worden gegeven aan KNO, tandheelkundige zorg met eventueel later voorbereiding op orthodontie en sluiting van de kaakspleet en logopedie. Deze zorg kan alleen worden geleverd als er meer enthousiasten specialisten worden gezocht. Het is duidelijk na gesprekken met collega's Ong'uti en Wanjeri dat er zeker behoefte is aan hulp en onderwijs met betrekking tot de schisis chirurgie(en ook keloïd en brandwondzorg). Dr. Ong'uti komt in juni naar Nederland op uitnodiging van de European Cleft Palate Craniofacial Association en dan zullen we verder praten over de toekomstige samenwerking. Voorlopig is het plan

om begin 2020 in Nairobi samen een congres te organiseren en dan daarna weer een outreach programma te doen.

The complete team

78 operaties zijn er verricht waarvan ongeveer de helft kinderen betrof.

Guinee-Bissau

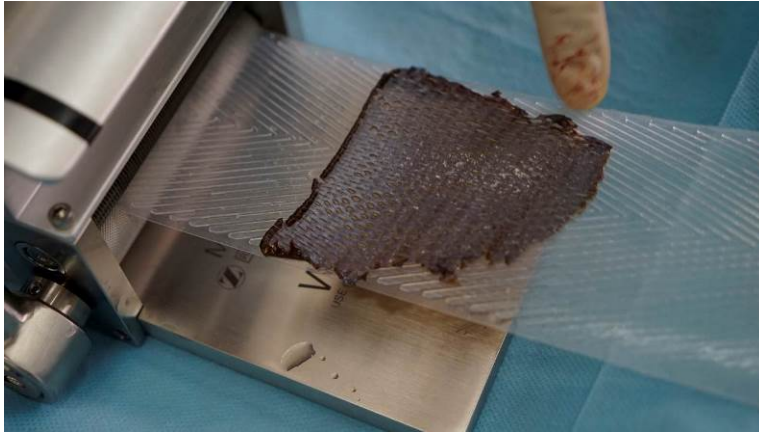
De vorige Interplast missie naar Guinee – Bissau vond plaats in 2017. Er was voor gekozen een jaartje over te slaan in de hoop dat na de verkiezingen in 2018 het tij positief zou keren voor Guinee-Bissau. Uiteindelijk werden de verkiezingen uitgesteld naar maart 2019 en zouden precies samenvallen met het bezoek van Interplast. Na uitgebreid contact met onze partner ter plaatste, Jan van Maanen hierover werd besloten dit tiende bezoek door te laten gaan. Verkiezingen in Guinee – Bissau zijn, in tegenstelling tot in veel andere Afrikaanse landen, een moment van bezinning en feestelijkheden.

Na een goede vlucht, korte nacht en het geruststellende bericht dat de koffers en dozen met materialen eindelijk gearriveerd waren begon het team met de screening. Opvallend was zo schrijft Rein Zeeman in zijn verslag, dat er geen enkel schisis (gespleten lip en/of palatum) patiëntje was. Later bleek dat er recentelijk een team van waarschijnlijk Amerikaanse plastisch chirurgen was geweest die alleen schisis opereren.

Wel passeerden veel slachtoffers van brandwonden (veel kindjes met contracturen aan de handjes!) de revue. Zo kon er toch een mooi operatieprogramma gemaakt worden voor de eerste week.

In het ziekenhuis was niet veel veranderd maar er was wel een nieuw hoofd van de OK, dr. Malam Sabali die graag mee hielp en er voor zorgde dat alles soepel verliep. Ook Orlando, schoonmaker en manasje van alles bleek van onschatbare waarde.

De operaties startten op de maandag en na wat meer aan elkaar gewend te zijn verliepen goed. Op vrijdag kwam de nieuwe Zimmer Meshgraft goed van pas bij een paar brandwond patiënten die al maanden onbehandeld in het ziekenhuis lagen. Men kan hier nog steeds geen huidtransplantaten snijden!

Skin meshed by the new Meshgraft

Helaas waren er wederom geen lokale artsen toegewezen aan het team dus van opleiden was geen sprake. Een paar ervaren operatieassistenten die al jaren meewerken waren er gelukkig wel weer.

Op de tweede zaterdag kwamen er nog patiënten uit Buba die ook al door Jan van Maanen gezien waren tijdens een pre-screening, en hier zaten nog een paar schisis patiënten bij. Ook kwamen er nog wat nieuwe patiënten bij of die de eerste week om wat voor reden dan ook niet op waren komen dagen. Zo was het programma voor de tweede week toch ook nog goed gevuld.

Aan het eind van de missie werden er certificaten uitgereikt en dr. Malam beloofde de nazorg op zich te nemen.

Before and after three years

Zanzibar 2019

De twaalfde Interplast missie naar het mooie eiland Zanzibar vond eind februari plaats! Kinderuroloog dr. Baiya Abdulla Rashid (dr. Baiya for short), die het jaar er voor de volle 2 weken met Liam McCarthy mee had gewerkt kon er helaas niet bij zijn deze keer maar een oude bekende, dr. Juma wel. Samen met collega's dr. Makame, dr. Rukiya en dr. Ali regelde hij alle zaken rondom het team en werkte zoveel mogelijk mee op de operatiekamer.

In tegenstelling tot het jaar er voor zaten er op de screenings dag heel veel patiënten te wachten om gezien te worden door oftewel Liam (*paediatric urology*) oftewel Tallechien en Ed (*plastic surgery*). Bijna ieder patiëntje dat voor Liam kwam, dankzij de prima preselectie door de lokale artsen, in aanmerking voor een operatie maar er waren er te veel deze keer! Diegene die het minst urgent hulp nodig hadden moesten wachten tot het volgend jaar.

RESULTAAT TRAINING

Liam schrijft in zijn verslag dat er opvallend minder jongetjes waren met *post circumcision fistulae*. Dit omdat dr. Baiya dankzij de trainingen van Liam en gedoneerd instrumentarium van Interplast, deze *repair operations* gedurende het jaar nu zelfstandig kan uitvoeren.

Voor de plastische chirurgen waren er wederom veel brandwond contracturen van voornamelijk kinderhandjes! Ook zag het team enkele patienten van vorig jaar terug, iets dat niet vaak voorkomt. Gedurende het jaar is wel contact onderhouden door de artsen onderling dus van de meeste patienten wist het team hoe het post-operatief was gegaan maar in het echt terug zien is toch wel veel leuker.

De operatiedagen verliepen op wat meer dan gebruikelijke stroomstoornissen na goed. Vier lokale artsen werkten mee; dr. Makame en dr. Rukiya met Liam en dr. Juma en dr. Ali met Tallechien en Ed.

Te lezen is in het verslag van Tallechien dat dr. Juma en dr. Ali meer dan enthousiast waren om te leren en aan het eind van de 2 weken konden beiden huidtransplantaten snijden en een z-plasty (een corrigerende incisie in de vorm van een z om contracturen te behandelen) doen. Tallechien verwacht daarom volgend jaar minder kleine contracturen te zien die op deze manier te behandelen zijn.

Teaching Dr Juma to harvest skin for transplantation

De doelstelling van Interplast betreffende training van lokale artsen en verpleegkundigen wordt op Zanzibar in beide specialismes ruim gehaald.

Anesthesioloog Jurjen Oosterhuis was voor het eerst mee naar Zanzibar en werd een paar keer op consult gevraagd op de andere operatiekamer. De belangstelling was groot (foto) met name voor het gebruik van het echo apparaat van Philips dat hij zelf mee genomen had.

Marokko

Dit was de derde missie naar Guercif. De eerste twee waren onder de vlag van Dokters van de Wereld en nu voor de eerste keer ging het onder die van Interplast Holland.

Guercif is een stadje dat ligt tussen Fez en Nador aan het Rif gebergte in het noorden van het land. De agrarische sector vormt voor de stad nog de belangrijkste bron van inkomsten en de economie is in het gebied verder weinig ontwikkeld. Dit wordt ook weerspiegeld in de statistieken; per hoofd van de bevolking zijn er de minste artsen, verpleegkundigen en bedden vergeleken met de rest van Marokko.

Het overheidsziekenhuis in Guercif heeft 60 bedden en een beperkt aantal specialismen. De staf van het ziekenhuis is altijd erg enthousiast over de komst van het team en geeft alle medewerking.

Initiators van dit project zijn Rachid en Karima Arras die beiden oorspronkelijk uit dit gebied komen. In 2019 hebben zij Stichting Noor opgericht. De missies zijn nu dan ook een samenwerking tussen beide stichtingen en hebben de volledige steun van de lokale overheden in het gebied.

Twee weken voordat het team in Guercif zou arriveren was er al aan een pré-screening begonnen. Deze screening werd gedaan door Karima en haar dochter Lamyae (verpleegkundige in opleiding), samen met een aantal lokale artsen uit het ziekenhuis. Ze hebben meerdere bergdorpen in de omgeving bezocht en eventuele patiënten naar Guercif laten komen. Ze hebben ongeveer 500 patiënten vooraf beoordeeld.

Het Interplast team, begeleid door Rachid, arriveerde op zaterdagmiddag en werd opgehaald door Karima en Lamyae. Die waren 2 weken eerder met Transavia gevlogen en hadden per persoon 100 kilo extra gekregen voor het goede doel. Dit stelde hen in staat om al behoorlijk wat medische materialen mee te kunnen nemen, zodat het team goed geëquipeerd aan de slag zou kunnen.

Op zondag is de finale screening verricht. Dit was de verantwoordelijkheid van de twee chirurgen en de anesthesioloog van het team. Karima en Lamyae waren hierbij aanwezig als vertaler. In het ziekenhuis werd er een ruimte beschikbaar gesteld met een scherm in het midden, zodat de twee artsen met elkaar konden overleggen tijdens de screening van maar liefst 250 kinderen en volwassenen. De andere teamleden richtten tegelijkertijd al de operatiekamer in.

Op maandag zijn de operaties begonnen. Het doel was gemiddeld zo'n 20 operaties per dag te verrichten in de acht dagen die ter beschikking stonden.

In de eerste week werden met name de zwaardere operaties uitgevoerd zoals ernstige brandwonden, schisis en palati. Hierdoor zouden eventuele post-operatieve controles in de tweede week ondervangen kunnen worden. In de eerste week liep er ook een lokale arts mee (Yusef), die bijzonder enthousiast was en meteen zijn bereidheid toonde om volgend jaar weer mee te werken met het team!

De tweede week werden de wat kleinere ingrepen gedaan, zoals het verwijderen van lypomen. In deze week had het team de hulp van een anesthesist (Zineb), die met Ziska in Nederland samenwerkt. Omdat Zineb van Marokkaanse afkomst is verliep de communicatie met de lokale collega's zonder enig probleem. Zo kon het team zowel voor, tijdens als na de operatie alles gemakkelijk afstemmen en liep alles op rolletjes.

Gedurende deze twee weken zijn er in het totaal ongeveer 160 operaties verricht en is de samenwerking met de lokale medische gemeenschap nog verder versterkt. We kunnen dus al met al terugkijken op een bijzonder geslaagde missie en kijken (samen met onze lokale partners) uit naar onze volgende in Guercif!

Nigeria maart 2019

De eerste missie naar Mangu van 2019 vond plaats in maart. Als de veiligheidssituatie het toe laat reist er twee keer per jaar een team af naar Nigeria. Dat gebeurt al sinds 2007 en het aantal teams staat op 21. Ook deze keer reisde uroloog prof. dr. Tom de Jong weer mee. Het aanbod van patiëntjes met urologische en gender problematiek is groot en het is mooi om ook voor deze groep iets te kunnen betekenen.

De reis via Frankfurt verliep goed zo is te lezen in het verslag van Jorien. Aangezien de vlucht altijd laat in de middag aan komt in Abuja en het te gevaarlijk is om 's nachts te reizen verblijven de teams sinds jaar en dag een nachtje in een guesthouse bij een klooster in Abuja. De volgende dag is het dan nog minstens 6 uur rijden naar Mangu.

Op het ziekenhuisterrein is sinds enkele jaren een nieuw guesthouse, genoemd naar Neeltje Spronk. Deze wordt gerund door Phoebe die kookt, schoon maakt, de was doet en de teamleden 2 weken in de watten legt.

Neeltje guesthouse

Op de maandag na aankomst vond de screening door de artsen plaats en de operatie- en anesthesieassistenten richtten samen met de lokale collega's de operatiekamer in. Patiënten (vooral kinderen) met brandwondcontracturen (litttekens na een brandwond) hadden weer de overhand. Het was goed te zien dat in ieder geval op het ziekenhuisterrein de kookplaats nu afgeschermd is!!(foto)

Newly fenced off cooking place

De 9 operatiedagen verliepen goed en samen met de lokale collega's werden er 94 operaties verricht waarvan het merendeel kinderen.

Busy at the OR and the Philips Lumify (ultrasound) in action

Burundi 2019

Na de mooie film die vorig jaar juni werd gemaakt vond de missie van dit jaar gewoon weer in november plaats.

Helaas had Kenya Airways zodanig wijzigingen aangebracht in haar vluchten dat er geen goede aansluiting meer was van Nairobi naar Bujumbura! De enige, ietwat omslachtige, oplossing was om via Uganda te vliegen en daar een nacht te blijven om de volgende middag door te vliegen naar Bujumbura.

Het unieke aan deze missie was toch wel de aanwezigheid van dr. Edis Kalanzi, een collega van Rein uit Uganda die zich zaterdag al bij het team in Entebbe voegde. Dr Kalanzi heeft 10 dagen met het team meegewerkt.

Dr Edris on the left

Teamleider en voorzitter van Interplast dr. Rein Zeeman vloog 2 dagen voor het team zou arriveren al vanuit Uganda naar Burundi. Dit om samen met onze partner van Izero, André Nkeshimana de laatste dingen te kunnen regelen.

Zaterdag kwam het team aan vanuit Entebbe - Kigali en werd opgehaald door Rein en André. Na overnacht te hebben in Bujumbura werd de reis naar Rumonge ondernomen. Het werd een rit vol gehots en geklots over de weg die mogelijk nog slechter was geworden dan het jaar ervoor. De directeur van het ziekenhuis ving het team bij aankomst op en bood 's avonds het diner aan. Hij was duidelijk blij dat Interplast er weer was.

De volgende dag was de screening gepland. Het was druk met ook weer veel patiënten die neurologische of orthopedische problematiek hadden waar Interplast helaas niets aan kan doen. Wat wel merkwaardig was, zo is te lezen in het verslag van Rein Zeeman dat er geen enkel kindje met een lipspleet te zien was terwijl deze wel van te voren aangekondigd waren. Nadat een vader zijn vrouw en kind zocht en niet meer kon vinden en dit aan de directeur gemeld had, bleek al snel dat de kinderen met moeders in een bus richting Bujumbura waren geladen om daar geopereerd te worden door iemand die er veel geld voor kreeg van de Amerikaanse organisatie Smile Train.

De directeur reageerde direct en schakelde de politie in die de bus terug haalde en de 'mobiliser' arresteerde. Er zaten kindjes bij die nog veel te jong (onder andere een baby van pas 2 weken oud) waren om geopereerd te worden! Smile Train betaalt lokale artsen per geopereerd schisiskindje. Het ministerie van gezondheid in Burundi gaat protest aantekenen over deze gang van zaken.

Before and after cleft

lip surgery

Ondertussen ging de screening gewoon door en werd het ok-programma gemaakt. Het werd een drukke week met 10 tot 12 operaties per dag maar alles verliep goed, ook door de jarenlange ervaring van de meeste teamleden en de prettige samenwerking met de lokale staf.

Een patiënte van vorig jaar met toen een groot Ameloblastoom (tumor van de onderkaak) kwam het team apart bedanken, het ging prima met haar (foto's hieronder).

Zondag reisde het team na overnacht te hebben in Bujumbura over dit keer een goede weg door naar Muramvya, een nieuwe locatie voor Interplast. Ook hier zag het team weer veel patiënten met allerlei pathologie waar Interplast niets aan kan doen. Opvallend hier was het groot aantal patiënten met Ameloblastoma's (tumor van de onderkaak).

Rein schrijft in zijn verslag het volgende:

“Samen met Edris die gelukkig aanwezig was tot donderdag een paar grote ameloblastoma's van Maxilla en Mandibula gedaan met vrije rib grafts. De dagen verliepen in goede harmonie en de support van de lokale mensen was prima. Parfait, een lokale dokter, regelde veel.

Er waren geen complicaties en de samenwerking met Edris is iedereen prima

bevallen en zeker voor herhaling vatbaar.”

Nigeria maart 2019

De eerste missie naar Mangu van 2019 vond plaats in maart. Als de veiligheidssituatie het toe laat reist er twee keer per jaar een team af naar Nigeria. Dat gebeurt al sinds 2007 en het aantal teams staat op 21. Ook deze keer reisde uroloog prof. dr. Tom de Jong weer mee. Het aanbod van patiëntjes met urologische en gender problematiek is groot en het is mooi om ook voor deze groep iets te kunnen betekenen.

De reis via Frankfurt verliep goed zo is te lezen in het verslag van Jorien. Aangezien de vlucht altijd laat in de middag aan komt in Abuja en het te gevaarlijk is om 's nachts te reizen verblijven de teams sinds jaar en dag een nachtje in een guesthouse bij een klooster in Abuja. De volgende dag is het dan nog minstens 6 uur rijden naar Mangu.

Op het ziekenhuisterrein is sinds enkele jaren een nieuw guesthouse, genoemd naar Neeltje Spronk. Deze wordt gerund door Phoebe die kookt, schoon maakt, de was doet en de teamleden 2 weken in de watten legt.

Neeltje guesthouse

Op de maandag na aankomst vond de screening door de artsen plaats en de operatie- en anesthesieassistenten richtten samen met de lokale collega's de operatiekamer in. Patiënten (vooral kinderen) met brandwondcontracturen (littekens na een brandwond) hadden weer de overhand. Het was goed te zien dat in ieder geval op het ziekenhuisterrein de kookplaats nu afgeschermd is!!(foto)

Newly fenced off cooking place

Screening

De 9 operatiedagen verliepen goed en samen met de lokale collega's werden er 94 operaties verricht waarvan het merendeel kinderen.

Busy at the OR and the Philips Lumify (ultrasound) in action

Happy girls after surgery

Tot slot nog een stukje uit het verslag van Jorien:

“Wat ons verblijf met name gedenkwaardig maakte was het teamverband waarin we alles deden; vanuit de anesthesie-kant werd makkelijk even mee ‘geassisteerd’ in het geven van een ‘knipje’ of het aanleggen van gips, andersom werd dit net zo gedaan. De ondersteuning en vrolijkheid van het lokale team, bestaande uit de beide Noa’s en Timothy die ons elke ochtend begroette met de zin: “Did you sleep well? I myself slept like a baby and woke up like a giant man!” (Wat erg grappig was, aangezien Timothy niet langer is dan 1.60m). Ook het enthousiasme van dokter Patience en dokter Emanuel om vaardigheden van ons te leren en de goede zorgen van Kefas, dokter Mike en Phoebe heeft ons verblijf tot een onvergetelijke ervaring gemaakt.”

Het kinderurologische deel van het aanbod van patiënten bestond, zoals gebruikelijk, vooral uit kinderen met aan de buitenkant zichtbare aangeboren afwijkingen van de geslachtsorganen. Het gaat daarbij meestal om jongens met een ernstige aangeboren afwijking van hun plasbuis. Die is dan veel te kort aangelegd waardoor de plasopening in of zelfs achter de balzak zit. Altijd hebben deze jongens ook een ernstige aangeboren kromstand van de penis. Dat zijn ernstige vormen van een zg hypospadie. De behandeling bestaat uit het chirurgisch opheffen van de verkromming en het verlengen van de plasbuis naar een plek die staand plassen en seksueel verkeer mogelijk maakt. Ook zijn veel kinderen gezien met een onduidelijk geslacht. Door gebrek aan mogelijkheden voor gericht laboratorium onderzoek kon een deel daarvan niet worden geholpen. Zij zijn voor nader onderzoek doorgestuurd naar de kinderarts in een academisch ziekenhuis 80 km verderop. Komende missie zal moeten blijken of daar wat van is terechtgekomen. Verder is een dramatisch geval behandeld van een jonge man die zijn penis had verloren door een ongeval met een hoogspanningskabel.

The team with Phoebe and Kefas

Bangladesh 2019 – 2 teams

Inleiding

Het plan voor de missie dit jaar was om met een redelijk groot team in een universiteitsziekenhuis in Faridpur te gaan werken. Opereren zou dan op 4 tafels tegelijk kunnen. Het team was er klaar voor toen begin september het bericht kwam dat het ziekenhuis het team toch niet kon ontvangen....En er uitgeweken zou worden naar het oude vertrouwde kleine ziekenhuis in Faridpur waar het ooit allemaal was begonnen in 2002. Daar met zo'n groot team werken was geen optie, ook al niet omdat de lokale ok zusters de teams altijd volledig zelfstandig hadden geassisteerd.

Om niemand af te hoeven zeggen werd er naarstig naar een oplossing gezocht en na veel overleg en inspanningen uiteindelijk ook gevonden! Nog een paar nieuwe teamleden toegevoegd en naar 2 locaties!! Een team naar Faridpur en een team naar Munshigonj, gefaciliteerd door Faridpur Welfare Foundation en de Jamuna Bank Foundation. Onze filmers Martin van Bennekum en Fred Brinkman zouden al mee gaan dus was het een grote groep op Schiphol. Paul en Elisabeth Spauwen sloten zich in Dubai aan bij de rest!

Saying goodbye at Schiphol Airport to 14 team members

De missie

Bij aankomst in Dhaka gooide een staartje van Orkaan Bulbul nog even roet in het eten want het bleek al snel dat de overtocht met de veerboot naar Faridpur geen optie was voor deze dag. Gelukkig voeren alle veerboten de volgende dag weer en kon het team op tijd zijn voor de screening. Er stonden honderden mensen te wachten om gezien te worden door de chirurgen en anesthesioloog. Uiteindelijk werden samen met de lokale artsen 200 mensen beoordeeld en een overvol operatieprogramma gemaakt. Veel schisispatiëntjes voor Paul en veel patiënten met brandwondcontracturen cq littekens voor Wouter en Kalam.

Een stukje uit het verslag van Wouter;

“Luid snikkend geeft de man zijn 4-jarige dochtertje af voor de operatie aan haar verbrande gezichtje. “Pas goed op haar; ze is mijn alles!” roept hij haar na, vertaald door Kalam Ahmed (foto), plastisch chirurg uit Haarlem, maar geboren en getogen in Bangladesh en dus de ideale vertaler. “

Kalam and the little girl

Ter plaatse was alles zeer goed georganiseerd dankzij Shamin Haque en zijn team, waaronder zijn zoon Stefan.

Wouter: *“De operatiekamer blijkt eenvoudig maar werkt efficiënt, met lokaal personeel dat hard werkt en geen probleem maakt van de soms lange dagen.*

Uiteraard wordt er een scientific seminar georganiseerd waarbij Paul Spauwen een voordracht hield over amputaties, Kalam Ahmed over brandwonden en ondergetekende over lokale transpositie's in het gelaat. De uitkomst was indrukwekkend, met zo'n 2 tot 300 medisch studenten!”

Seminar

“De operaties lopen probleemloos en efficiënt, met een prettige en harmonieuze samenwerking met het hele team onderling, alsmede de lokale operatie medewerkers. Prof dr. AC Paul opereert enkele keren mee, evenals een plastisch chirurg uit Dhaka.”

In 2018 and one year later

Severe burn contracture before and after

Het team zag nog een paar patienten terug van vorig jaar en hoopt volgend jaar nog veel meer te kunnen doen want dat het nodig is is wel erg duidelijk.

Munshigonj: dit was de 4de keer dat hier een team naar toe ging maar de eerste keer onder de vlag van Interplast. Begin september werd contact opgenomen met de Jamuna Bank Foundation om te vragen of ze voor aankomende november nog een missie konden organiseren. Ze waren meer dan enthousiast en Mr Boshir Uddin, een oude bekende van de meeste teamleden, en Mr Zahangir Alam werden de contactpersonen. In 2 maanden tijd hebben ze werkelijk alles voortreffelijke georganiseerd en zowel het team als de officemanager van Interplast hadden bijna dagelijks contact met ze. In overleg werden er nog een paar teamleden toegevoegd en begin november was het dan zo ver...

Een warm welkom zowel op het vliegveld als in het ziekenhuis volgde. Zoals ook in Faridpur viel het hier ook op hoe betrokken de medewerkers van het ziekenhuis en de medewerkers van de Jamuna Bank zijn. Ze doen er alles aan om hun arme medemens te helpen en niets was te veel zo is te lezen uit de diverse verslagen. Er volgen lange operatiedagen na een hectische screeningsdag waar 300 kinderen en volwassenen gezien worden. Ook hier veel schisis en brandwondcontracturen.

Menno, voor het eerst mee, komt er snel in en ook Zineb en Jacques voelen zich snel op hun gemak zo blijkt ook uit onderstaand stukje uit het verslag van Jacques;

“Al heel snel ontstaat er een ontroerende samenwerking tussen de lokale staf, waaronder onze bankiers Boshir en Zahangir die dit hele project uit naam van de Jamuna Foundation op uitmuntende wijze begeleiden en faciliteren. De vrijwilligers Jawad (foto) en Sanjay blijven als vertalers voortdurend tot onze beschikking, zowel tijdens de screening als op de uitslaapkamer. Elke dag tot aan het vertrek van de laatste patient, soms tot s ‘avonds laat. “

Er worden in 2 weken maar liefst 161 operaties verricht. Sammi zal als medisch student de nazorg voor zijn rekening zal nemen. Aan de operatietafel blijkt hij buitengewoon vaardig in het sluiten van wonden en is daarbij voor zowel Menno als Chantal een leergierige en welkome assistent.

Training on the job

Truly a team effort